

Forskning og utvikling i kulturskolefeltet

IRIS – den doble regnbuen

Elin Angelo, Anders Rønningen og Rut Jorunn
Rønning (red.)

KAPITTEL 13

IRISforsk: Erfaringer med en modell for forskning og utvikling i et profesjonsfelt

Anders Rønningen | Fakultet for humaniora, idretts- og utdanningsvitenskap, Institutt for estetiske fag, Høgskolen i Sørøst-Norge

Elin Angelo | Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap, Institutt for lærerutdanning, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet - NTNU

Rut Jorunn Rønning | Norsk kulturskoleråd / leder IRIS-prosjektet

Dette kapitlet beskriver organisering og arbeidsform i IRISforsk, og sammenhengen mellom IRIS-prosjektet og arbeidet i forskergruppen IRISforsk. Hensikten med kapitlet er å formidle erfaringer med vår modell. Som modell mener vi IRISforsk kan tjene som eksempel på en fruktbar kombinasjon der et profesjonsfelt og profesjonsutdanninger kommer nærmere hverandre gjennom et samarbeid om

forskning og utvikling, støttet av en filantropisk aktør. IRISforsk er en del av IRIS-prosjektet, et regionalt situert kulturskoleutviklingsprosjekt som er støttet av Sparebankstiftelsen DNB.

Utvikling av ny kunnskap i og om det kulturskolerelaterede feltet foregår i dialog mellom miljøer og personer med ulike tilknytning til det som studeres, og gjennom dette bygges nettverk som igjen utløser mer forskning og oppmerksomhet rundt feltet. Gjennom tematisk relevant forskning legges det til rette for kunnskapsutvikling som både kan styrke utviklingsprosjektet, utvikle relevant kunnskap i feltet, og stille forskning innenfor kulturskolerelatert tematikk i fokus.

Som en del av et utviklingsprosjekt finansiert av en ideell organisasjon skiller IRISforsk seg ut fordi det ikke har vært intensjoner om å belyse direkte den effekten utviklingsprosjektet har hatt på feltet. Ingen av artiklene i denne antologien, og ingen av prosjektene blant IRIS-forskerne har forsøkt å påvise effekten av IRIS-prosjektet, eller vurdere måloppnåelsen. Tanken med forskningsproduksjonen i IRISforsk er å produsere relevant kunnskap med utgangspunkt i, eller som har tematisk relevans for, IRIS-prosjektet. IRISforsk bør derfor ses på *som en del* av utviklingsprosjektet IRIS, der kunnskap er produsert i møte mellom praksisfeltets aktiviteter og tematikker og et nettverk av forskere. En slik organisering representerer så vidt vi kan forstå, noe nytt i norsk sammenheng, og vi vil med dette kapitlet belyse dette.

Økt vekt på forskning og utvikling i kulturskolen

Flere aktører støtter og driver utviklingsarbeid i kulturskolesektoren i Norge. Nasjonalt er det Norsk kulturskoleråd, som er medlems- og rådgivende organisasjon for kommunene som kulturskoleeiere, som forvalter utviklingsmidler som bevilges over statsbudsjettet. Men gjennom samarbeid med utdanningsinstitusjoner, private aktører og ideelle stiftelser blir det også initiert og drevet utviklingsprosjekter i

feltet nasjonalt, regionalt og på kommunalt nivå. De største utgiftene til kulturskoledrift ligger i kommunene. Dette er imidlertid lokale utgifter som benyttes direkte i drift, og kommunal økonomi gir sjelden rom for store og målrettede utviklingstiltak, hvor nødvendig det måtte være. Flere utviklingsprosjekter er eller har nylig vært i aktivitet i kulturskolefeltet. Noen av disse får ekstern støtte fra ideelle stiftelser, som innenfor produksjon og fremføring («KUL-TUR»¹, som får støtte fra Nordea), talentsatsning («Drømmestipendet»², som støttes av Norsk Tipping), og talent og bredde samt pedagogisk utviklingsarbeid og forskning (Det herværende IRIS-prosjektet³ som støttes av Sparebankstiftelsen DNB).

Fra Norsk kulturskoleråds side har det også vært en økende fokusering på forskning, noe som reflekteres i organisasjonens strategi. Satsningen på forskning førte i 2016 til at det ble opprettet en ny funksjon som forskningskontakt. Personen med denne rollen skal blant annet arbeide for mer forskning i og på kulturskolefeltet. I en pågående omstrukturering er det vedtatt at det skal legges mer vekt på forskning.

En forskningsbasert utviklingstanke er også sterkt til stede i den nye rammeplanen for kulturskolen (Norsk kulturskoleråd 2016), hvor det slås fast at «Kulturskolefeltet er et relativt nytt profesjonsfelt som trenger forskning og utviklingsarbeid for å utvikle kunnskap om skoleslaget» (Norsk kulturskoleråd 2016, s. 18). Videre heter det at skolelederen blant annet har til oppgave å «formidle og oppdatere informasjon om hvor lærerne kan finne relevant forskning for sitt fag og stimulere til utprøving, publisering og deltakelse i fagkonferanser og forskningsnettverk, dessuten samarbeid med universitets- og høyskolesektoren.» (ibid., s. 25)

1 <https://www.nordea.no/om-nordea/nordea-i-samfunnet/nordeas-kulturprogram.html#tab=Nordea-prosjektet-KUL-TUR>

2 <http://www.drommestipendet.no/>

3 <http://iris.skul.no/>

Det er også et tilbakevendende tema på forskningskonferanser og på samlinger i kulturskolefeltet at det trengs mer forskning i og om det kulturskolerelaterte feltet. Men forskningen som faktisk gjøres, møtes ofte med kritikk om at den er praksisfjern. Samtidig hevdes iblant at undervisningen og utviklingen i kulturskolefeltet er lite forskningsbasert. Her er det mye å lære av utviklingen i grunnskolen, der forskjellige former for forskningsbasert skoleutvikling er blitt vanlig. Satsningen på skolebasert kompetanseutvikling som en del av «ungdomstrinn i utvikling»⁴ kan fungere som et eksempel på dette. Flere av artikkelforfatterne i denne antologien har erfaring fra skolebasert kompetanseutvikling og aksjonsforskning/læring i grunnskolen. Innenfor kulturskolesektoren har kanskje avstanden mellom forskning og utvikling vært enda større enn i grunnskolen, og siden kulturskoleslaget er uten nasjonale kvalitetskrav, har det vært lite langsiktig satsning på dette. Likevel ser vi nå en utvikling innenfor kulturskolerelatert forskning. Etter flere år med regionalt nettverksarbeid i det som ble kalt *Midtnorsk nettverk for kulturskolerelatert forskning* og flere initiativ og konferanser med utspring fra *Norges Musikkhøgskole* i samarbeid med Norsk kulturskoleråd, ble Norsk nettverk for kulturskolerelatert forskning formelt etablert i oktober 2015. Dette er nå et frittstående forskernettverk som har som formål å:

- a) initiere og koordinere forskning på det kulturskolerelaterte feltet,
- b) formidle og synliggjøre kulturskolerelatert forskning mellom forskere, og mellom forskere og praksisfeltet,
- c) bygge nettverk og interessefellesskap i relevante eksisterende forskningsmiljøer, og mellom forskningsmiljøer og kulturskolefeltet,

4 <https://www.udir.no/kvalitet-og-kompetanse/nasjonale-satsinger/ungdomstrinn-i-utvikling/Rammeverkskolebasert-komputv-uttrinnet2012-2017/>

- d) arbeide for etablering og utvikling av forskerutdanninger for det kulturskolerelaterte feltet.

(Fra vedtekter for Norsk nettverk for kulturskolerelatert forskning.⁵)

Med den første forskningskonferansen for kulturskolerelatert forskning i november 2015 – hvor for øvrig IRISforsk var representert med et symposium – ble forskning satt i fokus. Bredden i paperpresentasjonene, med tanke på fagfelt så vel som institusjoner og regioner, vises i forskningskonferansens rapport (Østern, 2016).

Kulturskolerelatert forskning har også vært aktuelt i fagspesifikke forskningsmiljøer, og har kanskje vært mest synlig i det nordiske nettverket for musikkpedagogisk forskning, både på konferanser og i publikasjoner. (Om dette nettverket: se <http://nnmpf.org>)

Høsten 2016 ble den store kulturskoleutredningen i Sverige ferdigstilt, og her omtales også Norsk nettverk for kulturskolerelatert forskning. Utredningen, som fikk navnet *En inkluderande kulturskola på egen grund*, legger stor vekt på behovet for forskning (SOU 2016) En av anbefalingene er å starte en nasjonal forskerskole i kulturskoledidaktikk (s. 255), og bevilge 20 mill. SEK til forskning på kulturskolesektoren. Rapporten anerkjenner det omtalte gapet mellom forskningen som gjøres ved universiteter, høyskoler og andre forskningsaktører på den ene siden, og kulturskolevirksomheten på den andre siden (s. 218). Det anbefales dermed å etablere et nasjonalt kulturskolesenter som skal bygge en bro mellom disse ved å «*bevaka kulturskolerelaterad kunskap som vilar på forskning och beprövad erfarenhet både inom Sverige och i de nordiska länderna, att ha kontakt med och bygga nätverk med forskarvärlden och att arrangera konferenser i syfte att främja spridning av ökad kunskap om kulturskolan*» (s. 218).

5 http://www.kulturskoleradet.no/_extension/media/3222/orig/2015%20NNKF%20vedtekter%2027.10.pdf

Det er altså økt oppmerksomhet på kulturskolerelatert forskning, det er arbeid på gang flere steder, og mye taler for at det norske nettverket for kulturskolerelatert forskning bør utvides til et nordisk nettverk. Forskere fra de nordiske landene har et økende samarbeid og økt utveksling innen kulturskolefeltet. IRISforsk har gjennom bidrag også i nordiske forskningsfora bidratt til dette, og en liten bit av den fremgang det nordiske forsknings samarbeidet innen kulturskolerelatert forskning har i dag kan dermed tilskrives IRISforsk.

Om IRISforsk-modellen

IRISforsk har involvert 18 forskere og forskerstudenter fra fem institusjoner og fra ulike fag- og forskningsfelt. Disse forskerne og feltene er beskrevet i bokens innledningskapittel. IRISforsk bygger som nevnt på IRIS-prosjektet som har foregått ved et stort antall skoler, kulturskoler, profesjonelle og frivillige kulturarenaer i 34 kommuner. Mange undervisningspraksiser og flere hundre elever, lærere, skoleledere, rektorer og skoleeiere har altså utgjort det potensielle empiritilfanget for forskningsgruppen. IRIS-prosjektet som helhet er beskrevet og redegjort for i bokens kapittel 1.

IRISforsk inkluderer 14 delprosjekter, alle på forskjellige måter knyttet til IRIS-prosjektet. Blant disse er prosjekter som omhandler

- samarbeidet mellom kulturskole og grunnskole,
- fiolinundervisning og El Sistema,
- musikkundervisning og kulturelt mangfold,
- kunstnerisk ledelse,
- talentutvikling og Ad Astra,
- filantropisk virksomhet i kulturfeltet,
- høyere musikkutdanning og musikk lærerfelt i endring,
- kompetanseutvikling i kulturskolekollegier,
- organisasjonsmodeller,
- akkompagnatørers profesjonsforståelser.

Ingen av prosjektene har hatt som mål å dokumentere resultater eller vurdere måloppnåelse fra IRIS-prosjektet. Forskerne har videre vært fullstendig fri til å velge tematikk og metode innenfor IRIS-prosjektets rammer, og innenfor de enkelte institusjoners prioriteringer for FoU-arbeid. På denne måten har også institusjonenes FoU-satsninger blitt trukket nærmere kulturskolefeltet, noe som vi anser som viktig og nødvendig for utviklingen.

IRISforsk har gjennom de siste tre årene hatt to årlige samlinger. I samlingene har det vært satt av god tid til individuelt arbeid og til å kommentere hverandres arbeider. Det har også vært gjennomført en serie felles tematiske sesjoner som har tatt for seg sentrale sider av forsknings- og skriveprosessen. IRISforsk har hatt presentasjoner ved flere konferanser og symposier nasjonalt og internasjonalt. Hovedmålet i prosjektet har vært den herværende antologien.

Finansieringen har i all hovedsak bestått av støtte til forskersamlingene, en mindre administrasjonsressurs, i tillegg til publiseringskostnader for denne open access-antologien. Forskerne har benyttet egen tid eller FoU-tid fra egen institusjon til forskning.

Synergier ved en IRISforsk-modell

Vår erfaring fra IRISforsk tilsier at organiseringen av et forskernettverk som en del av et utviklingsprosjekt har mange fordeler. Det å tilføre forskningsbasert kunnskap til et utviklingsprosjekt (her: IRIS-prosjektet) har i seg selv stor verdi. Men også det å identifisere og utvikle kunnskap i prosjektet og *gjennom* utviklingsprosjektet er svært viktig ettersom forskningsresultatene er relevante for langt flere enn dem som nås direkte av prosjektaktivitetene. Ikke minst bidrar modellen til å utvikle kunnskap det er behov for i profesjonsutdanninger innen kulturskolefeltet. Å legge inn en forskningsgehalt i et utviklingsprosjekt slik det er gjort i IRIS-prosjektet gjennom IRISforsk, kan med andre ord ha mange synergieffekter, som vi nå vil gi noen eksempler på.

Samarbeid med filantropi

IRISforsk er finansiert av Sparebankstiftelsen DNB, som en del av IRIS-prosjektet. Vi ser i dag en tendens til at det også innen kulturfeltet blir stadig mer vanlig med støtte fra private aktører, ideelle så vel som kommersielle. Internasjonalt har filantropisk virksomhet ifølge Salomon (2014) dreid fra å basere seg på individer og ideelle stiftelser til også å inkludere et bredt utvalg av private finansielle institusjoner, som banker, pensjonsfond, forsikringsselskap, investeringsfond med mer. Flere større kulturprosjekter i Norge, og blant disse også flere store kulturskoleutviklingsprosjekter, er finansiert av slike aktører.

IRISforsk (så vel som IRIS-prosjektet) er altså støttet av en privat ikke-statlig organisasjon. Slik støtte kan være spesielt forbundet med fare for tilknytninger som kan påvirke forskningsresultater eller styres i retninger til gunst for støttegiver. All den tid hensikten med IRISforsk ikke primært har vært å dokumentere resultater, men snarere bidra til å utvikle kunnskap, er det lite sannsynlig at resultatene som er blitt fremlagt, er farget av den finansielle aktøren. Nettopp ved at IRISforsk er innrettet slik at det ikke er utviklingsprosjektets resultater som skal forskes på, er det en stor frihet og uavhengighet i forskningen. Våre erfaringer med IRISforsk tilsier at dette gir god forskningsmessig frihet og et stort kunnskapsutbytte.

En romslig, men tydelig tematisk avgrensning

Forsknings- og utviklingssamarbeid kan foregå på mange måter. I IRISforsk har det *tematiske* fokuset, knyttet til utvikling av praksis så vel som kunnskapsutvikling, vært fellesnevneren i samarbeidet. IRISforsk har i svært begrenset grad gitt føringer på tematikk ut over at det skulle være klar relevans for IRIS-prosjektet. Ved at IRIS-prosjektets aktiviteter var tematisk omdreiningspunkt for

forskningsarbeidene, måtte forskningen ta utgangspunkt i, eller være direkte relevant for, det felt der praksisen faktisk foregår. Denne tilknytningen har vært av forskjellig art. Noen av arbeidene i antologien har gjort undersøkelser i prosjektaktiviteter i IRIS-porteføljen (kapittel 2, 3, 5 og 6); andre har undersøkt praksiser som i forskjellig grad er, eller har vært, tilknyttet IRIS-prosjektet (kapittel 4, 10 og 11); andre igjen har gått inn i teoretiske problemstillinger som er relevante for prosjektet (kapittel 7, 8, 9 og 12). Slik ga IRIS-prosjektet en naturlig avgrensning for mulige forskningstemaer, samtidig som det primære nedslagsfeltet for formidling av kunnskap fra dette arbeidet også allerede var gitt. Det ga altså både en tematisk avgrensning, og – og kanskje enda viktigere – tiltrakk seg fagkompetanse og skapte et utgangspunkt for kunnskapsutvikling. Dette har ført til en svært variert og bred deltakelse fra flere fagfelt som har synliggjort fruktbare innganger for forskning i kulturskolefeltet.

Faglig bredde

IRISforsk har som nevnt og beskrevet i bokens innledning samlet forskere fra et bredt område, med forskjellige faglige ståsted, og innrettet dem i et naturlig felleskap. Gjennom felles samlinger og ved å arbeide med hverandres tekster er det skapt forbindelser mellom ulike faglige innganger, temaer og metoder. Dette har bidratt til en mer helhetlig forståelse av hva som kan være relevant kunnskap i kulturskolefeltet og en tverrfaglig utvikling av denne. I tillegg kan personlige møter mellom forskere som interesserer seg for det samme feltet, skape insentiver til samarbeid også ut over dette prosjektet. Endelig gir denne tverrfaglige romsligheten også økt troverdighet og pålitelighet til forskningen, fordi den er drøftet mellom forskere som med sine forskjellige fagbakgrunner vil ha komplementære kunnskaper og synspunkter.

Samarbeid på tvers av erfaringsnivåer og akademiske grader

Ved at masterstudenter har kunnet være med i IRIS-forsk, er det tilrettelagt for at forskere uten lang erfaring har kunnet bidra. Dette er viktig av to grunner. For det første vil disse studentene ha et annet blikk og kunne være interessert i andre problemstillinger enn profesjonelle forskere. De har en nærere tilknytning til praksisfeltet ved at de ofte har, eller nylig har hatt, engasjementer som lærere i kulturskoler. Dette styrker praksisnærheten i forskerkollegiet, og kan bringe gode elementer inn i forskningen. For det andre vil de ved å delta på samlinger bli vurdert og få veiledning på sine tekster, samt også gi tilbakemelding på andres tekster, bli inkludert i et forskningsfelleskap. Dette blir en læringsprosess der de både personlig og profesjonelt kan bli kjent med andre forskere og sosialiseres inn i forskerfelleskapet, noe som også kan virke rekrutterende til forskning på kulturskolefeltet. Da det er svært ønskelig at forskningsformidlingen også skal gjøres tilgjengelig for praksisfeltet, tenker vi at det ofte mer praksisnære blikket fra masterstudentene kan føre til at tekstene blir mer rettet mot en bredere lesergruppe. For de mer erfarne forskerne vil det å arbeide på tvers av erfaringsnivåer og akademiske grader også gi fordeler. Spesielt på grunn av den nevnte korte avstanden mellom masterstudenten og praksisfeltet, men også ved det at det gis friske blikk inn i egen akademisk praksis.

Forskningsformidling

IRISforsk-modellen øker sjansene for at læringsutbytte og kunnskap fra lokalt utviklingsarbeid formidles bredere, både geografisk og faglig. Ved å delta aktivt i Norsk nettverk for kulturskolerelatert forskning har IRISforsk både vært med på å konsolidere nettverket og gjort resultater fra IRISforsk tilgjengelige for flere forskere og interesserte i praksisfeltet. Enkeltforskere har presentert sine prosjekter fra IRISforsk i egne

publikasjons- og formidlingsfora, og gjennom dette spredd resultater tilbake i flere fagnettverk. Ikke minst er den herværende antologien en viktig del av formidlingen. Som en del av Sparebankstiftelsen DNBS filantropiske virksomhet har altså IRISforsk både forsterket den kunnskapsbyggingen som finner sted gjennom IRIS-prosjektet, og samtidig bygget kunnskap også i forsknings- og utdanningsfeltet generelt. Dette er vanligvis holdt fra hverandre ved at filantroper eller statlige instanser enten støtter forskning eller utvikling eller kulturtiltak, men i IRISforsk-modellen mener vi at dette kombineres, og at denne kombinasjonen gir gode synergier.

Å bringe praksisfeltet og forskningsfeltet nærmere hverandre

Gjennom IRISforsk-modellen øker kontakten mellom praksisfeltet og forskningsfeltet. Det er i utdanningssektoren lagt stor vekt på at utdanninger skal være forskningsbasert. Fra praksisfeltet er det et stort ønske om mer forskning og mer forskningsbasert kunnskap. Mange ansatte i kulturskolene har sin utdanning fra adskillige år tilbake, og bør få kjennskap til nyere forskning. Den andre siden av saken er at det finnes en enorm erfaring i feltet som sjelden blir aksentuert og dokumentert og verken formidles ut i praksisfeltet eller til forsknings- og utdanningsmiljøer. Dette taler for en nærmere tilknytning mellom praksisfeltet, forskningsfeltet og utdanningsfeltet. Ved å legge en forskningsgehalt til et utviklingsprosjekt – som noe mer enn dokumentasjon av prosjektets eventuelle effekt – vil det utvikles kunnskap som vanskelig ville la seg realisere uten nettopp denne koblingen, og bli et gjensidig bytteforhold mellom praksisfeltet, forskningsfeltet og utdanningsfeltet. IRISforsk-modellen sørger for dette ved at mange forskere bruker sin FoU-tid, som må forankres og begrunnes i deres institusjoner. Dette fordrer et personlig engasjement hos den enkelte forsker,

men vil på sikt kunne påvirke institusjonene til å bli mer oppmerksom på kulturskolen som profesjons- og forskningsfelt.

Det er ikke gjort formelle undersøkelser av de enkelte forskernes utbytte av å være med i IRISforsk. Likevel antar vi at især de som har sitt første møte med forskningsnettverk gjennom IRISforsk, har fått nye erfaringer som kan ha vært viktig for deres arbeid og lagt grunnlaget for en interesse for forskning og utvikling i kulturskolefeltet. Siden IRISforsk kun har hatt en begrenset formell tilknytning til forskningsinstitusjonene – gjennom prosentstillinger i administrasjon og forskningsledelse (NTNU og HSN) – og heller ikke har vært knyttet til noe doktorgradsprogram, er det ikke umiddelbart mulig å bruke IRISforsk-modellen som en modell for en forskerutdanning. Men som på en strategi for å bringe praksis-, forsknings- og utdanningsfeltet nærmere hverandre kan IRISforsk-modellen like fullt fungere. For eksempel kan IRISforsk tenkes som en bidragsgivende modell i satsningen på universitetsskoler, som finnes flere steder i landet. Slike universitetsskoler bidrar til en sterkere tilknytning mellom praksisfelt og forsknings- og utdanningsfeltene. Universitetsskolen ved NTNU kom i gang høsten 2016, og er utviklet etter modell fra universitetssykehusene (St. Olav Hospital og Universitetssykehuset i Trondheim). Her arbeider studenter og universitetslærere i tett dialog med praksisfelt, og forskning og utdanning skjer like mye ved sykehuset/på skolene som ved NTNUs campus. Dette bidrar til å løfte status for begge parter og til en sterkere tilknytning til praksis, både i utdanningen og når det gjelder forskning og yrkeskvalifisering. Vi tror at forsknings- og praksisutvikling etter modeller som IRISforsk har potensial til å gi større utbytte både for praksisfeltet, for den enkelte forsker og forskergruppering, og til å bygge opp nasjonale og internasjonale nettverk. Dette vil kunne bidra til å gi utdanningstilbydere enda bedre og oppdaterte grunnlag for å utvikle utdanninger for profesjonsfelt som

er i stadig bevegelse. IRISforsk kan ses som et eksempel på en modell som tilrettelegger for det.

Referanser

- Norsk kulturskoleråd (2016). *Rammeplan for kulturskolen: Mangfold og fordypning*. Trondheim, Norsk kulturskoleråd. <http://www.kulturskoleradet.no/rammeplanseksjonen/rammeplanen>
- Norsk nettverk for kulturskolerelatert forskning: Vedtekter. http://www.kulturskoleradet.no/_extension/media/3222/orig/2015%20NNKF%20vedtekter%2027.10.pdf
- Salamon, L. M. (2014). *New Frontiers of Philanthropy: A Guide to the New Tools and New Actors that Are Reshaping Global Philanthropy and Social Investing*. Oxford: Oxford University Press.
- SOU (Statens Offentlige Utredninger) (2016). *En inkluderande kulturskola på egen grund - Betänkande av Kulturskoleutredningen*. Stockholm, SOU 2016:69. <http://www.regeringen.se/4aa767/contentassets/7037695d8c354057b9ece6fca046173f/en-inkluderande-kulturskola-pa-egen-grund-sou-201669>
- Østern, T.P. (red.) (2016). *Cutting Edge kulturskole! - forskning, fag og praksiser i manesjen. Konferanserapport*. Trondheim, Norsk kulturskoleråd. http://www.kulturskoleradet.no/_extension/media/3222/orig/2015%20NNKF%20vedtekter%2027.10.pdf

Bidragstere

Redaktørene

Elin Angelo (elin.angelo@ntnu.no) er professor i musikkpedagogikk ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet – NTNU, Institutt for lærerutdanning. Hun har bakgrunn fra det kulturskolerelaterte feltet som musiker, pedagog og forsker. Som musiker har hun hatt engasjementer i forsvarets musikk, symfoniorkester og prosjekter, som pedagog har hun erfaring fra kulturskole, grunnskole, videregående skole, barnehage, korps og kor. Hun har siden 2002 vært ansatt som musikkpedagog og forskerutdanner i lærerutdanningen, og underviser og veileder i dag i musikk- og kunstpedagogiske emner, forskningsmetode og vitenskapsteori på bachelor-, master- og ph.d.-nivå.

Anders Rønningen (anders.ronningen@usn.no) er førsteamanuensis i musikkpedagogikk ved Høgskolen i Sørøst-Norge og FoU-leder i Norsk kulturskoleråd. Han har en ph.d. fra Norges musikkhøgskole og har i sitt forsknings- og utviklingsarbeid hatt særlig interesse for flerkulturelle problemstillinger. Siden 2015 har han som rådgiver i Norsk kulturskoleråd hatt nær kontakt med kulturskolefeltet gjennom veilednings- og utviklingsarbeid. Han er også aktiv musiker og komponist.

Rut Jorunn Rønning (rut.jorunn.ronning@kulturskoleradet.no) arbeider som rådgiver i Norsk kulturskoleråd. Hun har Bachelor of Music fra Norges musikkhøgskole (NMH), samt at hun har tatt emner innen prosjektledelse og kulturledelse ved BI og NMH. Hun har jobbet som profesjonell musiker i Norge, Tyskland og Argentina i perioden 1995-2003. Hun har bred erfaring fra kulturskolefeltet, blant annet som lærer, prosjektleder og rektor. Gjennom sitt arbeid i Norsk kulturskoleråd, har hun arbeidet mye med kulturskoleutvikling, blant annet som leder av IRIS-prosjektet, et samarbeid med Sparebankstiftelsen DNB, og som prosjektleder av El Sistema Norden, som er støttet av Nordisk kulturfond. Hun hadde også ansvar for Kulturskolerådets høringsprosess fase 1 fagplanpiloten, 2015-2016.

Øvrige bidragsyttere

Gry Sagmo Aglen (gry.aglen@inn.no) er utdannet musikkpedagog og fløytist fra Barratt Due Musikk institutt, og har hovedfag i korledelse fra Norges musikkhøgskole. Hun har jobbet som kordirigent gjennom en årrekke, og har vært ansatt som distriktsmusiker på fløyte og kulturskole rektor ved Nesna kulturskole i Nordland. Hun har tidligere undervist ved Høgskolen i Nesna og Høgskolen i Oslo og Akershus, og har siden 2007 vært tilsatt som høgskolelektor i musikk ved Høgskolen i Innlandet, hvor hun for tiden er ph.d.-stipendiat. Hennes pågående doktorgradsprosjekt omhandler musikkpedagogiske utdanninger og profesjonsforståelsen knyttet til kulturskolelæreryrket.

Halvor Bjørnsrud (halvor.bjornsrud@usn.no) er dr. polit og professor i pedagogikk ved Høgskolen i Sørøst-Norge. Arbeidsområdene er innenfor skoleutvikling, utdanningsledelse, tilpasset opplæring, inkludering og reformarbeid skolen. Et spesielt aktuelt tema innenfor forskning er læreres læring gjennom skolebasert

kompetanseutvikling. Forfatteren har publisert flere bøker og skrevet artikler både nasjonalt og internasjonalt innenfor de ovennevnte tema.

Brit Ågot Brøske (brit.a.broske@nmh.no) er førstelektor i fagdidaktikk ved Norges musikkhøgskole (NMH). Brøske er utdannet organist og musikkpedagog. Hun har yrkeserfaring som organist, musikk lærer i grunnskole og som kordirigent, og har siden 2009 vært tilsatt ved NMH. Brøske sin forskningsinteresse har vært rettet mot flerkulturell musikkutdanning særlig gjennom et musikkprosjekt blant palestinske flyktningbarn i Libanon, community music aktiviteter, musikk lærerstudenters læringserfaringer fra praksisopplæring, samt utøvende musikkstudenters erfaringer fra ulike yrkessituasjoner. Brøske har vært medredaktør i antologiene *Løft blikket – gjør en forskjell* (2013) og *Music teacher education as professional education* (2012), begge utgitt ved Norges musikkhøgskole

Erlend Dehlin (erlend.dehlin@ntnu.no) er forsker og rådgiver, og arbeider til daglig som førsteamanuensis ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet – NTNU, Institutt for lærerutdanning. I sin ph.d. fra NTNU/IØT studerte Dehlin betydningen av improvisasjon i organisering og ledelse. Han har seinere publisert innen organisasjonsteori, kunnskapsledelse, innovasjon, prosjektledelse og forskningsmetodologi, og er blant annet redaktør av boken *Handbook of Organizational and Managerial Innovation*. Som forsker er Erlend opptatt av betydningen av medvirkning, estetikk og meningsdimensjonen i organisering og ledelse, med en spesiell interesse for utdanningsledelse. Han har en variert bakgrunn som foreleser innen ulike Executive Master programmer, og er dessuten ivrig amatørmusiker (bass).

Anne Berit Emstad (anne.emstad@ntnu.no) er førsteamanuensis i skoleledelse ved Norges teknisk-naturvitenskapelige

universitet – NTNU. Hennes doktorgrad dreide seg om ledelse og skolevurdering. Hun har bakgrunn som lærer, pedagogisk konsulent og regionkonsulent i oppvekstsektoren. Emstad underviser på master og ph.d.- nivå ved Program for lærerutdanning ved NTNU, og hennes forskningsfelt er knyttet til skoleutvikling, ledelse for læring, ledelse og nyutdannede lærere og ledelse innen det kultur-skolerelaterte feltet.

Mari Ystanes Fjeldstad (mari.ystanes.fjeldstad@gmail.com) er fiolinlærer i Haugerud strykeorkester, Nittedal strykeorkester og Skedsmo musikk- og kulturskole. Hun har en spesiell interesse for gruppeundervisning og El Sistema-undervisning. Fjeldstad er masterstudent i musikkpedagogikk, fagseksjon for musikkpedagogikk og musikkterapi ved Norges musikkhøgskole.

Anne Jordhus-Lier (annejl@lierfoss.no) er utdannet musikkpedagog og fløytist fra Norges musikkhøgskole og har mastergrad i musikkvitenskap fra Universitetet i Oslo. Hun jobber nå som fløytelærer i kulturskoler og musikkklærer i grunnskolen, og har tidligere også jobbet innenfor det frivillige musikklivet som dirigent for diverse korps. Fra 2013-2017 var hun stipendiat ved Norges musikkhøgskole og jobbet med en doktorgrad om kulturskolen og musikkklæreres profesjonsidentitet. Hun har hatt studieopphold i USA og Tyskland, og har bodd og jobbet i England og Sør-Afrika.

Pia Skog Hagerup (pia.skog.hagerup@ntnu.no) er stipendiat ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet – NTNU (NTNU), Institutt for lærerutdanning og forsker innen utdanningsledelse og skoleutvikling. I sin ph.d. gjør hun bruk av begrepsparet liberal og servil kunst som undersøkende perspektiv på utdanningsledelse. Øvrig forskningstematikk knyttes til skapende praksiser innen organisasjon, ledelse, læringsrom og utdanningsutvikling.

Hagerup har tidligere arbeidet som skolefaglig rådgiver på kommunalt administrativt skoleeiernivå. Hennes utdanningsbakgrunn inkluderer en BA fra Kunstakademiet ved NTNU hvor deler av studiet ble gjennomført ved Liverpool Hope University. I tillegg har Hagerup en MBA fra Copenhagen Business School rettet mot kunnskapsledelse og innovasjon. Hagerup arbeider også med visuell kunst og er medlem av Norske billedkunstnere.

Lise Lundh (lislundh@gmail.com) er cand.polit i sosialantropologi fra Universitetet i Oslo og Master of Arts i Ethnomusicology fra The Queen's University of Belfast. Lundh er seniorrådgiver for forskning og utvikling i Kulturtanken (tidligere Rikskonsertene), og for tiden doktorgradsstipendiat ved Høgskolen i Oslo og Akershus, finansiert av Norges forskningsråd. Hun var medredaktør i boken *Inkluderende praksis. Gode erfaringer fra barnehage, skole og fritid*. I tillegg til ulike perspektiver på inkludering og elevmiljø, har hun skrevet om tradisjonsmusikk i Nord-Irland

Sidsel Karlsen (sidsel.karlsen@inn.no) er professor i musikkpedagogikk og pedagogikk ved Høgskolen i Innlandet, og dosent ved Sibelius-Akademien, Konstuniversitetet i Helsinki. Hun er utdannet faglærer i musikk, vokalpedagog og sanger, og har en doktorgrad i musikkpedagogikk fra Musikhögskolan i Piteå, Luleå tekniska universitet. Sidsel har publisert en rekke artikler i internasjonale forskningstidsskrifter, og har også bidratt med kapitler til mange internasjonale antologier og håndbøker, så som *Handbook of musical identities*, *The Oxford handbook of music making and leisure* og *The Routledge international handbook of intercultural arts research*. Det faglige interessefeltet hennes dekker blant annet flerkulturell musikkpedagogikk, spennet mellom uformelle og formelle musikalske læringsarenaer, samt den sosiale og kulturelle betydningen av musikkfestivaler.

Ellen Mikalsen Stabell (ellen.m.stabell@nmh.no) er utdannet musikkpedagog og pianist, med bachelor- og mastergrad fra Norges musikkhøgskole (NMH). Hennes pågående doktorgradsprosjekt omhandler læringskulturer på klassiske talentutviklingsprogram for unge musikere. Hun har jobbet som pianolærer i mange år ved ulike musikkskoler, og også undervist i musikkdidaktikk ved NMH. Stabell jobber nå som rådgiver ved NMHs Center of Excellence in Music Performance Education.

Andreas Viken (briolist@gmail.com) er frilans musiker, musikkpedagog og translør i Trondheim, og han tar mastergrad i kunsthøgskole (fag- og yrkesdidaktikk og lærerprofesjon) ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet – NTNU. Viken har uttrykt interesse for kulturskoleutvikling via deltakelse i forskningsnettverket IRISforsk, et påbegynt forskningsprosjekt knyttet til Trondheimspyramiden, gjennomføring av et FoU-prosjekt om Trondheimspyramiden, debattuttalelser i media og et masterprosjekt som tar for seg den nye rammeplanen for kulturskolen, *Mangfold og fordypning*.

Inger Anne Westby (inger.a.westby@nmh.no) har vært ansatt som førstelektor i musikkdidaktikk ved Norges musikkhøgskole siden 2000. Westby er utdannet musikkklærer fra Høgskolen i Bergen og har hovedfag i musikkvitenskap fra Universitetet i Oslo. Hun har vært regionmusiker, musikkklærer i grunnskole og kulturskole, rektor i kulturskole, fagkonsulent i skole- og oppvekstetat og direktør i Norsk kulturskoleråd. På Norges musikkhøgskole underviser og veileder hun i generell fagdidaktikk og ledelse. Hennes forskningsinteresse retter seg inn mot praksisfeltet; kulturskole, grunnskole og det frivillige kulturlivet.